

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia VIII. Amor diuinus Magdalenam donat speculo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA VIII.

*Amor diuinus MAGDALENAM
donat speculo.*

MILLE per am fractus, & mille per auia rerum
 Vt latis immensum Diua cucurrit iter;
 Obnixum montis molitur ad ardua gressum,
 Et tandem aërio perstat anhela iugo:
 Respiratque, trahitque animam, sudatque, la-
 batque;
 Quaque gemens surgit, fessa recumbit humo.
 Et tremulum crebro cor pulmo flagellat in ictu
 Ipse tremens: trepido pectore vena micat.
 Tandem respirans vastum circumspicit orbem,
 Montis vt aprico vertice fracta stetit.
 Vitalesque auidis vt naribus imbibit auras,
 Adstruit herbofo cespite lassa torum:
 Ac pronum caput acclinat frondente sub vmbra,
 Languidulumque latus, languidulosque pedes.
 Hic gemit, hic veteres suspirat anhela querelas:
 Qui fuit ah! Solyimis, hic quoque mœror erit.
 Nunc auidis oculis terras metitur & vndas,
 Nunc leuat ad superas ora supina domos.
 Præcipue nitidis appingit lumina lymphis,
 Et speculum in vitrea par sibi quærit aqua:
 Et spectat siluas, & opaca cacumina rupes,
 Quæque fluentisonis rupibus vnda salit.
 Quæ dum fortè vago trahit errabunda recursus,
 In socias tandem fons coit omnis aquas.
 Vnde lacus paruo stagnat iuga limpida ponto,
 Et ludit placido candida turba lacu.

F 5

Spes

Spes natat hoc stagno niue purior ales : olorem
 Esse putes; & erat Spes niue sparsus olor.
 Hæc vt anhelanti sese stitit obuia Diuæ,
 Quam labor asper habet, de quæ labore dolor;
 Feruida pennigero Spes temperat ora flabello:
 Lenior vrentem diluit aura diem.
 Quin & Amor capiti superemicat arduus ales,
 Deque suis alis roscida flabra parit.
 Magdaleoquæ sinu speculum dimittit ab alto,
 Purus inoffenso cui micat orbe nitor.
 En tua dos, inquit, cælo quam mittit I E S V S;
 Vt I E S V M hoc speculo lyncea tora legas:
 Aurea bissero quod imago coronat in astro,
 In I E S V effigie totus vt annus eat.
 Adijcit ille soli que maris que volubilis orbem,
 Cui coit in teretem, ceu pila, terra globum.
 Hic dices Asiæ campos ostendit & vrbes,
 Hic sicæ Libyes torrida tesqua notat.
 Armifonæ hinc ostendit opes tumida squæ; tot vrbes
 Europæ, & culto rura beata solo.
 Quin etiam Americæ (quid enim non norit I E S V
 Nobile lumen Amor?) barbara regna legit.
 Hic iubet, inquirat, I E S V S quas incolat oras,
 Quôve viam flectat puluere, quôve mari.
 Sed tuus hinc nusquam est, quem passim indagat,
 I E S V S.
 An toto ergo fugit exsul ab orbe Deus?
 Heu! quid ago? nimum cæcis ô parce querelis.
 Erravi, fateor: nox grauat atra caput.
 O ego quem nullum vidi vlllo in cardine I E S V M,
 Omnibus hunc spectat prouida Diua plagis.
 Hic variam in fortem sibi mille hinc inde figuras
 Induit;

Induit; vt facile est, cor vbi mollit Amor.
 Quemque suis pingit natura coloribus orbem,
 Dædaleus mimâ mente repingit Amor.

ELEGIA IX.

MAGDALENA IESVM *omni in
 re contemplatur.*

Hic vbi desertis palatur Magdala campis,
 Sive virens saltus, sive sit alta filex,
 Antra, lacus, fontes, dum, iuga confraga, valles,
 Et quidquid sterili damnat eremus humo;
 Omnibus in saxis IESVS, omni arbore IESVS,
 Omnibus in siluis, omnibus ille iugis.
 Omnibus in foliis IESVS, omni aëre IESVS,
 Omnibus in campis, omnibus inque vadis.
 Nil animo aridet, quod non aspirat IESVM;
 Nil oculo, quod non eius imago notat.
 Si quid dulce strepat fringilla, vel Atthis aëdon;
 Vult IESVM hæc, IESVM vult canat illa suum.
 Si qua susurra leui fors sibilat aura flabello;
 Dulcè illi IESVM sibila flabra sonant.
 Si quis in argutis crepitat fons vallibus errans;
 Visa illi est IESVM garrula lympha loqui.
 Si qua cauo petram specus altior haurit hiatu,
 Multa sonans mutam Diua stat ante specum.
 O quoties geminat IESV! mea gaudia IESV!
 Mi IESV, ô quoties rursus in ora redit!
 Vos iuga, vos valles, vacuæ vos inuoco rupes,
 Quæque sedet resono Nympha canora specu:
 Dicite vos vnum concordi murmure IESVM;
 Vnica vox IESVS omnibus erret agris.